

[Drachmann.]

ret uforholdsmæssigt stærkere ned end Koloniernes. Dette er en alvorlig Sag, og naar man saa holder sig for Øje, hvad jeg nævnte før, at vi ikke slipper for Forskelstolden, repræsenterer Spørgsmaalet om Smørret i Virkeligheden en saare alvorlig Løsning.

Med Hensyn til Æggene gælder ligeledes, at Tolden bevares, det vil sige nedsættes ikke, medens Danmark har faaet et vist Tilsagn om en Kontingenteringsbehandling, hvorefter vi skulde faa 5,5 Millioner great hundredes; men heroverfor maa jeg oplyse, at Ægeksporsten i 1932 fra Danmark til England var 6,4 Millioner. Altsaa i Forhold til den øjeblikkelige Status en meget væsentlig Nedsækering. Men hertil kommer, at dette Tilsagn er meget elastisk og kun gælder, indtil en endnu større Reduktion bliver England tilladt, efterhaanden som Forholdene paa Markedet i England skulde gøre dette nødvendigt, altsaa de danske Æg skulde blive overflødige eller ildesete i England.

For Fiskens Vedkommende gælder det ligeledes, at Tolden bevares, altsaa at den ikke nedsættes, medens der bliver indført en Kontingentering, hvorved vor Eksport nedsækres med 10 pCt. Ogsaa her har man vist Lov til at sige — og maaske endnu mere berettiget end for Smørrets Vedkommende —, at en saadan Nedsækering af Fiskeeksporten til England vistnok vil blive en baade teknisk og principiel saare vanskelig Opgave.

Foruden disse Hovedmomenter, der har særlig landbrugsmæssig Interesse, er der i Traktaten indeholdt en Række Toldbindinger og nogle Nedsættelser ogsaa for industrielle Varer, som vi eksporterer til England. Jeg kan nævne Kokosolie, kondenseret Fløde, Gær, Mejerimaskiner og ganske faa andre Artikler, af hvilke ganske vist de færreste faar godt af en nedsat Told — de fleste maa glæde sig ved at faa den bunden Told. Toldnedsættelserne betyder i de Tilfælde, hvor de indtræder, en Reduktion af den gældende Told, der er paa 20 pCt., til 15 pCt. af Værdien.

Vil man da sammenfatte det, der ligger bagved, hvad vi saaledes opnaar, kan vi sige ganske klart, at vi paa Hovedomraaderne ikke paa noget Punkt bliver stillet gunstigere gennem Traktaten, end vi var forud for denne Traktats Afslutning, skønt jo netop England gennem stærke Toldforhøjelser og en kras Kontingenterings-Politik omfattende har ramt vor Eksport til dette Land, baade af Landbrugs- og industrielle Varer, hovedsagelig selvfølgelig Landbrugets. Heri har England faktisk ikke

lettet en Tøddel, lige saa lidt som i Kolonipræferencen og i alt det, som ikke blot har truet os, men ogsaa ramt os føleligt.

Naar vi saa gaar over til, hvad vi til Gengæld fra dansk Side yder, maa jeg straks fremhæve, at her møder det stik modsatte Billede os. Thi vi yder efter Traktaten England en lang Række Begunstigelser ud over de lave Toldsatser og det frie, lige Marked, som hidtil har ligget aabent her i Landet for engelsk Afsætning. Det er ganske nødvendigt at betone dette baade til Bedømmelse af Traktaten, som meget nødtigt skulde blive staaende som et Mesterværk, der skal danne Skole, men ogsaa overfor en vis Opfattelse og en vis meget udbredt Opfattelse i England, der jo ogsaa stikker sit Hoved frem adskillige Steder i Traktaten og i Protokollen, og som kræver den før ogsaa fra dette Sted omtalte Ulighed i Handelsbalancen ændret.

England hæfter sig her ved den Ulighed i de to Landes Handelsbalance, der giver sig Udtryk i Pengeværdi, i Kroner og Øre, og for saa vidt er der ikke noget at sige dertil: denne Ulighed kan ikke bestrides. Men hvad Aarsagen dertil er, skal jeg ikke dermed have sagt noget om.

Fra vor Side er det vor Pligt at fremhæve, at i den lovgivningsmæssige Behandling af de to Landes respektive Afsætning til hinanden, er det Danmark, der giver Toldfrihed for store Omraader af engelsk Import hertil, lave Toldsatser for saa godt som hele Resten af den engelske Import hertil og ingen Ulighed i britisk Disfavør gældende for hele den engelske Afsætning til det danske Marked, medens det desværre — som jeg sagde før — maa siges, at England har lagt nogenlunde den stik modsatte Politik an overfor os, en Politik, som det altsaa ikke er lykkedes os at bryde igennem den Traktat, vi her behandler.

Men desuagtet, uagtet de gunstige Forhold, jeg her har omtalt, har vi strakt os endnu videre, idet vi ved denne Traktat gennem en Række positive Handlinger og Forpligtelser gaar ind i et bevidst Arbejde i den engelske Imports Favør.

Her er Kulspørgsmaalet af særlig Vægt og særlig karakteristisk. For Kullenes Vedkommende har der ikke været Told eller Restriktioner, og dog har vi maattet paa tage os en Forpligtelse til at aftage en stor, afgørende Andel, nemlig 80 pCt. af vore samlede Kulindkøb fra England. Den højtærede Minister har allerede henvist til den frivillige Ordning, der her er truffet, og ogsaa anerkendt de Ofre, der paa dette Omraade var ydet, den frivillige Ordning, der navnlig